

- ARAGONES I MIQUEL, Josep Maria. *Arimura: Dedicat a la lucidesa de moltes dones*. Girona: CCG Edicions, 2006. 95 p.
- ARASIL, Toni; GETMAN, Jon Leonardo; GIRALT, Rosend; MARTY, Sílvia; MOLINA, Miquel; MORERA, Fina; MOROTE, Olga; SALA, Miracle; VERT, Carme. *De nou en nou: Nou relats de Girona*. Girona: CCG Edicions, 2006. 208 p.
- ARBO, Carlos. *Lloret by night*. Girona: CCG Edicions, 2006. 272 p.
- BATLLORI, Àlex. *Els 30 millors barrancs del Pirineu*. Valls: Cossetània, 2006. 107 p.
- BELIS, Ricard; MANYOS, Mercè. *Guilleries/Collsabra: 20 excursions per a totes les edats*. Barcelona: Geoestel/Alpina, 2006. 48 p.
- Campanyes d'educació ambiental: Dels mars als cims. Els tallers ambientals, anys 2005-2006/2006-2007*. Girona: Diputació, 2006. 115 p.
- CARMANI MAINADÉ, Xavier. *Carles Rahola, l'home civilitzat*. Girona: CCG Edicions/Fundació Valvi, 2006. 304 p.
- CLARA, Josep. *Història gràfica del tren de Barcelona a Sant Joan de les Abadesses*. Girona: CCG Edicions, 2006. 228 p.
- ESTEVE, Carlos. *El viatge fantàstic de Dalí*. Barcelona: RBA/La Magrana, 2006. 32 p.
- FÀBREGA I ENFEDAQUE, Albert. *27 dòl·lens monumentals de Catalunya*. Sant Vicenç de Castellet: El Farell, 2006. 144 p.
- GARDELLA, Maria Àngels de [textos]; RIUS, Roser [dibuixos]. *Llegenda de la marededéu de Núria*. Figueres: Brau Edicions, 2006.
- GUANTER I FLAQUÉ, Ricard. *Caterina Albert i Paradís: Victor Català, vista per un escalenc*. Girona: CCG Edicions, 2006. 280 p.
- HARPUR, Patrick [traducció de Fernando Almansa Salomó]. *El fuego de los filósofos: Una historia de la imaginación*. Girona: Atlanta, 2006. 459 p.
- IGLÉSIES ASSOCIATS. *9 mesos de creativitat i comunicació*. Girona: CCG Edicions, 2006. 246 p.
- Joan Miró: *Paisatges*. Girona: Caixa de Girona, 2006. 151 p.

Dos idiomes, dues finalitats

VILADOU, J.

Mirades sobre...

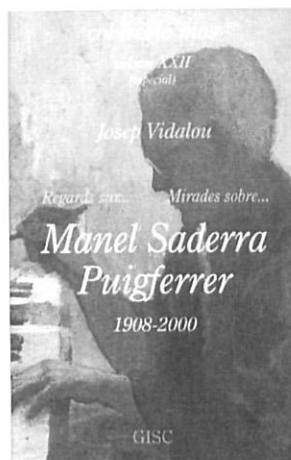
Manel Saderra Puigferrer.

Col·lecció Mos, Volum XXII (especial). GSIC, Girona, 2005. 119 pàgines.

L'edició del llibre *Mirades sobre... Manel Saderra Puigferrer* busca dues finalitats, una de directa i una d'indirecta, malgrat que ambdues estan íntimament lligades amb el món de la sardana. D'una banda, és evident que es vol retre homenatge a un gran compositor de les nostres terres, la memòria del qual no es vol ni s'ha de perdre. De l'altra, indirectament la publicació del present llibre afavoreix la continuïtat de la tradició sardanística a la Catalunya Nord. L'autor del llibre, Josep Viladou, president del Foment de la Sardana de Ceret, destinarà tots els beneficis de venda a la institució que representa. Així doncs, un doble motiu per llegir-lo amb ganes d'aprendre i de sentir-nos una mica més propers a la nostra terra i les nostres tradicions.

La publicació és bilingüe —en francès i en català—, en una acurada edició que opta per diferenciar les parts escrites en un i altre idioma mitjançant les diferents tonalitats de les pàgines impreses. Sens dubte, un recurs elegant que ajuda a seguir la lectura escollida.

Podríem dir que el llibre es divideix en dos grans

blocs. En el primer es fa un repàs breu i ràpid sobre qui fou Manel Saderra Puigferrer i en el qual, sobretot, l'autor ens fa particips dels moments que pogué compartir amb el compositor. És una part en què afloren les emocions viscudes per Josep Viladou, que estima la sardana com a símbol de la seva cultura i veu el músic com un dels seus representants en el segle XX. Aquesta part comença amb l'emotiu moment de l'enterrament de Manel Saderra a la capella de Porqueres i continua amb el record del primer contacte de l'autor amb el compositor. Uns pensaments que ens porten directament a l'ambient franquista de l'Espanya de final dels 50 i posa èmfasi en les complicacions existents per comunicar-se amb el país transfronterer. Tanmateix, tot i els entrebancs propis de l'època, la primera trobada es dugué a terme el 1959 a Banyoles. A partir d'aquest moment s'inicià una relació d'amistat amb

Manel que Josep Viladou plasma en les pàgines següents, quan escriu sobre la família i l'enregistrament de l'obra del compositor de manera propera i directa.

El segon bloc del llibre es dedica a l'obra del músic. Es tracta de sis capítols dedicats a recollir les seves principals sardanes i els monuments que li han erigit per commemorar la seva aportació al món sardanístic. L'autor recull amb delicadesa la situació en la qual es trobava el compositor en l'instant en què va crear cadascuna de les obres esmentades. El moment àlgid del llibre és, inevitablement, quan es menciona la seva sardana *Somni*, no sols per la seva qualitat musical, sinó per les circumstàncies que portaren a Manel Saderra Puigferrer a escriure-la i convertir-la en una de les més conegudes del seu repertori.

La llista de les sardanes escrites pel genial compositor tanca l'obra, i s'acaba la lectura amb la sensació de voler saber més sobre aquest personatge.

L'edició del llibre està dirigida, sens dubte, als amants de la sardana, aquells que segueixen els aplecs i que la viuen més intensament. Tanmateix, és important la publicació d'un llibre d'aquestes característiques per posar en evidència que tot i que sembla que ens hem modernitzat i que la globalització fa trontollar les

essències culturals de cada una de les cultures que en formen part, hi ha gent que lluita dia a dia perquè no es perdin els trets distintius particulars, els quals ens fan diferents d'uns i ens uneixen amb tants altres.

Marta Pi Vázquez

El llibre de Sant Silvestre

BADIA-HOMS, J.; BORRÀS, R.; CLAVAGUERA, J.; PAU, J. M.; PLUJÀ, A.; SALVATELLA, J. M. (coordinador); SERRA, J.
Llibre de Sant Silvestre.
Edicions El Brau.
Figueres, 2005.

La recuperació del patrimoni no es pot limitar a la que els restauradors realitzen sobre els objectes físics, com edificis, escultures o pintures. És molt més que això. No podem oblidar les tradicions no materialitzades de generacions de persones que ens han precedit i que han configurat la vida d'un lloc. Uns objectius que ultrapassin l'abast dels tècnics de l'administració i que només la voluntat popular pot recobrar.

En aquest sentit és reconfortant llegir el *Llibre de Sant Silvestre*, pel que suposa d'intencionalitat en la recuperació integral del patrimoni d'un territori. En aquest cas, el que tots havíem conegut amb el nom de *Valleta*. Un d'aquests projectes no

escrits, no formalitzats, però que es troba rere la voluntat de cada un dels membres dels Amics de Sant Silvestre, agrupació que va començar per recuperar el record de l'església d'aquest nom, ja fora de culte, arranjar el camí des de Llançà i organitzar un aplec que s'inicià el segon diumenge de maig de 1980. Alguns dels fruits d'aquesta iniciativa van ser la restauració de l'edifici per la Diputació de Girona, inaugurada el 1983, i una contínua millora de l'entorn que es materialitza a cada aplec. El llibre, a la fi, no suposa més que un esgló en aquest procés.

No és el resultat d'una obra unitària, sinó la juxtaposició de set visions complementàries. Joan Badia-Homs hi aporta la seva reconeguda erudició per situar l'origen de l'església en el món medieval i hi afegeix, també, algunes llegendes antigues sobre el papa Silvestre I. Josep Clavaguera ens dóna una completa imatge de la vida parroquial, molt important en les comunitats de la Catalunya tradicional, fins a la seva decadència i abandó definitiu. Arnald

Plujà fa un persuasiu estudi sobre l'etimologia del nom, recuperant el topònim *Balleta* en substitució de l'actual *Valleta*, i sobre la vida a la vall en temps moderns i contemporanis. Joan Serra ens explica tota l'obra realitzada pel col·lectiu Amics de Sant Silvestre. Rafael Borràs fa una semblança de l'obra de l'escultor Guillem Duran, autor de la imatge de sant Silvestre que va donar a l'església en el transcurs del VI Aplec. Joan M. Pau recupera la llegenda apòcrifa, de temps medievals, sobre l'església. Finalment, Josep M. Salvatella hi afegeix una sèrie de notes al marge sobre diferents aspectes de la vida i les tradicions de la vall.

El conjunt podria semblar tècnicament poc homogeni. Fins i tot, estilísticament desigual. Però és justament aquesta diversitat la que millor sap transmetre aquest punt de rauxa de set autors diferents representant la il·lusió en la feina de tot un col·lectiu.

Per tot plegat, la població de Llançà s'ha de sentir cofoia, perquè tot i que està oberta al mar, que actualment li és font de prosperitat i d'orgull, no oblidar les seves arrels terra endins, i s'ha esforçat per recuperar el patrimoni d'aquesta vall de Balleta (escriguem-ho així), una recuperació en la qual aquest llibre representa una nova fita que esperem que no sigui la darrera.

Àngel Bosch i Lloret

Arqueologia de la Guerra Civil

EJARQUE MONTESANO, Joaquim;
RUSTULLET NOGUER, Miquel.
El camp d'aviació de Martís, 1938-1960.
Consell Comarcal del Pla de l'Estany. Banyoles, 2004.
115 pàgines.

L'aviació sempre ha exercit un cert magnetisme sobre el comú de la gent. L'aviació, el 1938, quan es començà a construir l'aeròdrom del Pla de Martís, prop de Banyoles, era una arma bèl·lica relativament jove (s'ha dit que la nostra guerra civil i especialment la I Guerra mundial varen significar un camp de proves i un salt tecnològic important en aquest camp), i encara tenia un paper en el curs i accions de la guerra. Una aviació republicana, prou mitificada, subministrada per l'URSS, que es va veure superada ben aviat per l'aviació franquista, amb els seus potents aparells italians i alemanys, que propagaren l'horror dels bombardeigs a les ciutats.

L'exèrcit republicà en el curs de la guerra i a casa nostra, amb la col·laboració de la Generalitat i els ajuntaments, va arribar a construir, es diu, més de tres-cents camps d'aviació. A les nostres comarques cal que recordem el de Celrà —del qual el 1997 se'n publicà un llibre, obra d'Artemi Rossell—, que, juntament amb el Pla de Martís foren, sens dubte, els més importants de la província. Però també els